

ՀՀ ֆինանսների նախարարություն
Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 7/2

23 փետրվարի 2016 թ.

Քննարկվեց «Աստղաձոր» ՍՊԸ գանգատը ՀՀ ՖՆ Կենտրոնի ՀՏ 29.12.2015 թ-ի թիվ 5012546 ակտի դեմ:

«Աստղաձոր» ՍՊԸ գանգատում բերված փաստարկները.

ՀՀ ֆինանսների նախարարության Կենտրոնի հարկային տեսչության կողմից կատարվել է «Աստղաձոր» ՍՊԸ (այսուհետ նաև ընկերություն) բյուջեի հետ փոխհարաբերությունների և հարկային մարմնի կողմից վերահսկվող ՀՀ օրենսդրության առանձին պահանջների կատարման ճշտության ստուգում, որի արդյունքում 29.12.2015թ. կազմվել է թիվ 5012546 ակտը (այսուհետև՝ Ակտ):

Ակտի 4-րդ կետով արձանագրվել են խախտումներ և լրացուցիչ հարկային պարտավորություններ են հաշվարկվել ավելացված արժեքի հարկի գծով: Ընկերությունը չի ընդունում Ակտով արձանագրվածը և սույնով վարչական կարգով բողոքարկում է Ակտի համապատասխան մասերը՝ ստորև ներկայացվող հիմքերով ու հիմնավորումներով.

1. Ակտի 4-րդ կետի 1-ին պարբերությամբ արձանագրվել է, որ «Ալ Պաստ Տուրս Էնդ Շրպայինգ Կո» կազմակերպության կողմից Ընկերությանն արտերկրում մատուցված ծառայությունները չեն հանդիսանում ՀՀ տարածքում մատուցված ծառայություններ, հետևաբար, այդ ծառայությունների մասով Ընկերության կողմից հարկային հաշիվների դուրս գրումը համարվել է «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 19-րդ հոդվածի խախտում: Դրա հետևանքով օրենքի 29-րդ հոդվածի կիրառմամբ հետևություն է արվել դուրս գրված հարկային հաշվում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարը վճարելու պարտավորության մասին, միաժամանակ՝ օրենքի 44.1 հոդվածի կիրառմամբ՝ այդ նույն հարկային հաշիվների ԱԱՀ-ի գումարների հաշվանցման անթույլատրելիության մասին:

Հետևություն է արվել նաև նույն օրենքի՝ մինչև 01.01.2013թ. գործող խմբագրությամբ 3-րդ հոդվածի խախտման մասին:

Ընկերությունը գտնում է, որ «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 29-րդ հոդվածը սխալ է կիրառվել, դուրս գրված ինքնահաշվի ԱԱՀ-ի գումարի նկատմամբ օրենքի 29-րդ հոդվածով սահմանված ընդհանուր դրույթը կիրառելը հակասում է օրենքի իմաստին, քանի որ նույն գործարքով ԱԱՀ-ի պարտավորությունը և հաշվանցման իրավունքը վերագրվում են նույն անձին:

«Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 44.1 հոդվածի կիրառման մասով Ակտում նշված է, որ համաձայն այս հոդվածի, «հարկման օբյեկտ չհանդիսացող գործարքների գծով դուրս գրված հարկային հաշիվներում առանձնացված ԱԱՀ-ի հաշվանցված գումարները ենթակա են վերաձևակերպման»: Այսինքն, խնդրո առարկա գործարքները ստուգողները համարել են հարկվող օբյեկտ չհանդիսացող գործարքներ և օրենքի 44.1 հոդվածը կիրառելի համարել հենց այդ հիմքով:

Հարկվող օբյեկտ չհամարվող գործարքները թվարկված են «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածում, որտեղ քննարկվող գործարքը ընդհանրապես չի հիշատակվում, որպես հարկվող օբյեկտ չհանդիսացող գործարք: Ըստ այդմ, այս մասով Ակտը կազմվել է օրենքի 7-րդ հոդվածի և 44.1 հոդվածի սխալ կիրառմամբ:

Բացի այդ, անհասկանալի է, թե ինչու է կայանում Ակտում նշված՝ «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 3-րդ հոդվածի խախտումը, Ակտում այն հիմնավորված է: Ընկերությունը գտնում է, որ նշված հոդվածի խախտում առկա է:

2. Ակտի 4-րդ կետի 2-րդ պարբերությամբ արձանագրվել է «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 8-րդ հոդվածի 6-րդ կետի խախտում, հիմք ընդունելով այն հանգամանքը, որ Ընկերության կողմից ք.Երևան, Ագաթանգեղոսի 7 շենքի 305 հասցեի 112,2 քմ տարածքի օտարման գործարքից հարկվող շրջանառությունը հաշվարկվել է վաճառքի իրական գնով, որը համարվել է շուկայական գնից 80 և ավելի տոկոսով պակաս գին:

Նախ, օրենքի 8-րդ հոդվածի 6-րդ կետի կիրառման համար (գների համեմատության համար) հիմք ընդունված ելակետային տվյալներն ընդունելի չեն, օրենքի 8-րդ հոդվածի 6-րդ կետը սխալ է կիրառվել:

«Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 8-րդ հոդվածի 6-րդ կետի համաձայն. «ապրանքների անհատույց մատակարարման, ծառայությունների անհատույց մատուցման, ինչպես նաև այն դեպքում, երբ դրանց դիմաց տվյալ գործարքների (գործառնությունների) համար սովորականի համեմատ կիրառվում են գործարքի իրական արժեքից 20 և ավելի տոկոսով ցածր գներ (մասնակի հատուցում), հարկման օբյեկտ է համարվում այդպիսի կամ նույնանման գործարքների համար համեմատելի հանգամանքներում որպես հարկվող շրջանառություն ընդունվող՝ սույն օրենքին համապատասխան որոշվող մեծության (գործարքի արժեքի, վճարի վարձատրության, պարգևի կամ այլ դրամական հատուցման մեծության), իսկ դրա բացակայության դեպքում՝ համանման պայմաններում գործող այլ հարկ վճարողի կողմից համեմատելի հանգամանքներում նույնանման գործարքների համար սովորաբար որպես հարկման օբյեկտ ընդունվող մեծության (գործարքի իրական արժեքի) 80 տոկոսը կազմող մեծությունը»:

Տվյալ դեպքում համեմատության համար հիմք են ընդունվել ոչ թե համեմատելի հանգամանքներում նույնանման գործարքների արժեքները, այլ՝ ենթադրյալ շուկայական արժեքներ, որոնք հիմք ընդունվել չէին կարող ըստ կիրառված հոդվածի պահանջների:

Բացի այդ, նույն դրույթը կիրառվել չէր կարող նաև այն հիմքով, որ նշված գործարքով պահպանվել է օրենքի 8-րդ հոդվածի 9-րդ կետի պահանջը՝ տարածքը վաճառվել է դրա կադաստրային արժեքից ավել գնով:

Այս կետի համաձայն, շենքերի, շինությունների իրացման ժամանակ ԱԱՀ-ով հարկվող շրջանառությունը որոշելիս որպես նվազագույն արժեք առնվազն պետք է ընդունվի տվյալ շինության կադաստրային արժեքը: Օրենսդիրն այս դեպքերի համար սահմանել է հարկման շրջանառությունը որոշելու նվազագույն շեմ (կադաստրային արժեք), որպիսի պայմաններում գույքի սեփականատեր հարկատուն գույքի օտարման և ԱԱՀ-ով հարկվող շրջանառության որոշման դեպքում չի կարող հիմք ընդունել կադաստրային արժեքից ավելի ցածր արժեք, իսկ կադաստրային արժեքը հիմք ընդունելու դեպքում իր հարկային պարտավորությունը հաշվարկել և կատարել այդ արժեքից: Դրանից հետևում է, որ օտարված տարածքի կադաստրային արժեքից պակաս չլինելու պարագայում ԱԱՀ-ով հարկվող շրջանառություն է համարվում դրա արժեքը դրամական արտահայտությամբ, այսինքն, անշարժ գույքի օտարման դեպքում ավելացված արժեքի հարկ վճարող հարկատուն իրավունք ունի գործարքից բխող ԱԱՀ-ով հարկվող շրջանառությունը որոշել սույն նորմի կանոններին համաձայն, բայց ոչ պակաս քան գույքահարկով հարկման նպատակով՝ դրանց համար օրենքով սահմանված կարգով որոշվող արժեքից (կադաստրային արժեքից): Այսինքն, օրենքին համապատասխան

որոշված հարկվող շրջանառության առկայության դեպքում հարկային մարմինն իրավունք չունի կիրառելու օրենքի 8-րդ հոդվածի 6-րդ կետի դրույթները:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 63-րդ հոդվածի 1-ին մասով, 69-72-րդ հոդվածներով, ընկերությունը խնդրում է անվավեր ճանաչել ՀՀ ֆինանսների նախարարության Կենտրոնի հարկային տեսչության 29.12.2015թ. թիվ 5012546 ակտի 4-րդ կետը:

Միաժամանակ, հիմք ընդունելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 73-րդ հոդվածի 1-ին մասը, խնդրում է Ակտի կատարման ուղղությամբ միջոցներ չձեռնարկել, մասնավորապես, ձեռնպահ մնալ Ակտով վճարման առաջադրված գումարների չափով գույքի և դրամական միջոցների գանձման մասին որոշում կայացնելուց և արգելադրման գործողություններից:

ՀՀ ֆինանսների նախարարության հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ՖՆ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ ֆինանսների նախարարի 24.08.2015 թ-ի թիվ 5012546 հանձնարարագրի համաձայն «Աստղածոր» ՍՊԸ-ում իրականացվել է բյուջեի հետ փոխհարաբերությունների և հարկային մարմնի կողմից վերահսկվող ՀՀ օրենսդրության առանձին պահանջների կատարման ճշտության ստուգում: Արդյունքում կազմվել է ՀՀ ՖՆ Կենտրոնի ՀՏ 29.12.2015 թ-ի թիվ 5012546 ակտը (այսուհետ նաև Ակտ), որով լրացուցիչ գանձման է առաջադրվել ընդամենը 30.875.272 դրամ:

Ակտի 4-րդ կետով մասնավորապես արձանագրվել է.

1. Ընկերությունը 2011-2013թթ. ընթացքում ոչ ռեզիդենտ «Ալ Պաստ Տուրս Էնդ Շիպսինգ Կո» կազմակերպության հետ կնքված հանձնարարության պայմանագրի շրջանակներում իրացրել է տուրիստական փաթեթներ, համաձայն որոնց «Ալ Պաստ Տուրս Էնդ Շիպսինգ Կո» կազմակերպության կողմից արտերկրում պետք է մատուցվեին տուրիստական ծառայություններ: Նշված պայմանագրի շրջանակներում իրականացված գործարքներն «Աստղածոր» ՍՊԸ-ի կողմից դիտվել են որպես «Ալ Պաստ Տուրս Էնդ Շիպսինգ Կո» կազմակերպության համար ՀՀ տարածքում կատարված գործարքներ և ընկերությունը, իրեն համարելով որպես պայմանագրային հարաբերությունների կողմ հանդիսացող ՀՀ ռեզիդենտ անձ, օտարերկրյա անձի փոխարեն որպես հարկային գործակալ նրա անունից դուրս է գրել «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 20 հոդվածով սահմանված հարկային հաշիվներ: Սակայն ստուգմամբ պարզվել է, որ այդ գործարքները «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի համաձայն չեն հանդիսանում ՀՀ տարածքում մատուցված գործարքներ: Արդյունքում ընկերության կողմից խախտվել են նույն օրենքի 8-րդ հոդվածի 4-րդ կետի պահանջները: Խախտվել են նաև մինչև 01.01.2013 թվականը գործող խմբագրությամբ «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 3-րդ հոդվածի պահանջները: «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 29 հոդվածի համաձայն՝ նույն օրենքի 19 հոդվածի պահանջները խախտելու և հարկային հաշիվ դուրս գրելու դեպքում անձինք պարտավոր են հարկային հաշվում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարը սահմանված ընդհանուր կարգով վճարել բյուջե: Համաձայն «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 44.1 հոդվածի՝ հարկման օբյեկտ չհանդիսացող գործարքների գծով դուրս գրված հարկային հաշիվներում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները ենթակա չեն հաշվանցման և այդպիսի հարկային

հաշիվներում առանձնացված՝ ԱԱՀ-ի հաշվանցված գումարները ենթակա են վերաձևակերպման: Անապրանք փաստաթղթերի օգտագործման միջոցով, ինչպես նաև ԱԱՀ-ից ազատված կամ հարկման օբյեկտ չհանդիսացող, օրենսդրությամբ սահմանված կարգով առուչինչ և անվավեր ճանաչվող գործարքների մասով դուրս գրված հարկային հաշիվներում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները ենթակա են վերաձևակերպելու այն հաշվետու ժամանակաշրջանների արդյունքներով, որում կատարվել է հաշվանցում:

Վերոգրյալի կապակցությամբ հարկ է նշել հետևյալը.

Քննարկվող դեպքում ընկերությունը ոչ ռեզիդենտ «Ալ Պաստ Տուրս Էնդ Շիպպինգ Կո» կազմակերպության հետ կնքված պայմանագրի համաձայն իրացրել է տուրիստական փաթեթներ, որոնց շրջանակներում վերջինիս կողմից ՀՀ տարածքից դուրս մատուցվել են տուրիստական ծառայություններ: Սակայն, հաշվի առնելով այն հանգամանքը, որ ծառայությունները մատուցվել են ՀՀ տարածքից դուրս, ընկերության կողմից ոչ ռեզիդենտի փոխարեն դուրս գրված հարկային հաշիվներում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարների հաշվանցումը, ղեկավարվելով «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 44.1-րդ հոդվածի դրույթներով, Ակտով առաջադրվել է վերաձևակերպման:

Նախ հարկ է նշել, որ «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 44.1-րդ հոդվածի համաձայն. «Օրենսդրությամբ սահմանված կարգով առ ոչինչ և անվավեր ճանաչվող գործարքների, ավելացված արժեքի հարկից ազատված կամ հարկման օբյեկտ չհանդիսացող գործարքների, շրջանառության հարկով, արտոնագրային կամ հաստատագրված վճարով հարկվող կամ ընտանեկան ձեռնարկատիրության գործունեությանը վերաբերող գործարքների գծով մատակարարների կողմից դուրս գրված կամ սույն օրենքի 43.2 հոդվածում կամ անապրանք փաստաթղթում նշված, հարկային հաշիվներում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները ենթակա չեն հաշվանցման: Այդպիսի հարկային հաշիվներում առանձնացված՝ ԱԱՀ-ի հաշվանցված գումարները ենթակա են վերաձևակերպման»:

Հանձնաժողովը գտնում է, որ Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 44.1-րդ հոդվածի դրույթները չեն տարածվում (կիրառելի չեն) վերոգրյալ գործարքներից բխող հարաբերությունների նկատմամբ: Տվյալ դեպքում գործ ունենք մի իրավիճակի հետ, երբ Ակտում, ըստ էության, սխալ հղում է կատարվել այն իրավական նորմին, որի պահանջները չեն կատարվել: Այսինքն, խախտվել են «Հայաստանի Հանրապետությունում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 9-րդ կետի պահանջները:

Բացի այդ, քննարկման ընթացքում պարզվեց, որ նախկինում՝ մինչև վիճարկվող Ակտի կազմելն ընկած ժամանակահատվածում, ընկերությունում իրականացվել են և կամերալ ուսումնասիրություններ, և ավելացված արժեքի հարկի հաշվանցման և (կամ) վերադարձման ուսումնասիրություններ, որոնց ընթացքում ուսումնասիրվել և քննարկվել են վերոգրյալ գործարքները, դրանցից բխող հարկային պարտավորությունների ձևակերպման հարցերը, սակայն վերջիններիս մասով խախտումներ երբևէ չի արձանագրվել:

Այս կապակցությամբ հարկ է նշել, որ «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն. «Եթե վարչական մարմինը որևէ հայեցողական լիազորություն իրականացրել է որոշակի ձևով, ապա միանման դեպքերում հետագայում ևս պարտավոր է իր այդ հայեցողական լիազորությունն իրականացնել նույն ձևով»:

Տվյալ դեպքում, ընկերության կողմից դուրս գրված հարկային հաշիվներում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարների հաշվանցումն Ակտով վերաձևակերպման

առաջադրվելու պայմաններում կխախտվի վարչական մարմնի կողմից հայեցողական լիազորություն իրականացրելու վերոգրյալ իրավանորմով նախատեսված դրույթը:

2. Ընկերությունը ք.Երևան, Ագաթանգեղոսի 7 շենք 305 հասցեի իրեն պատկանող տարածքը՝ 112.2 քմ ընդհանուր մակերեսով, 2014 թվականի հոկտեմբեր ամսին վաճառել է 24.600.000 դրամով՝ ներառյալ 4.100.000 դրամ ԱԱՀ: Նշված տարածքն ընկերությունը ձեռք է բերել 1997 թվականի օգոստոսի 5-ին ՀՀ ԿԱ Պետական ունեցվածքի հաշվառման և ապապետականացման վարչությունից 33.836.155 դրամով: Ի պատասխան Կենտրոն ՀՏ-ի հարցման «ԿՈՍՍ ԿՈՆՍԱԼՏ» ՍՊԸ-ի կողմից տրամադրված տվյալների համաձայն տվյալ հասցեի հասարակական նշանակության տարածքի 1 քմ-ի միջինացված շուկայական արժեքի փոփոխման միջակայքը 2014 թվականի (կախված տեխնիկական տվյալներից, ներքին հարդարման աստիճանից, մակերեսի չափից, հարկայնությունից, մուտքի հնարավորությունից, ինժեներական ցանցերի և կոմունալ համակարգերի առկայությունից և այլ բնութագրիչ գործոններից) տատանվում էր 1.000.000-2.200.000 դրամի սահմաններում, իսկ «Օլիվեր գրուպ» ՍՊԸ-ի տրամադրված տվյալների համաձայն՝ նշված հասցեում գտնվող հասարակական տարածքների 1 քմ-ի շուկայական արժեքը կարող էր կազմել շուրջ 1.200.000-1.900.000 դրամ: Նշված 2 պատասխանի արդյունքում՝ վերցնելով դրանց գնահատման նվազագույն գները՝ 1 քմ միջին արժեքը կազմում է 1.100.000 դրամ ($(1\ 000\ 000 + 1\ 200\ 000) / 2$): Արդյունքում խախտվել են «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 8-րդ հոդվածի 6-րդ կետի պահանջները, որի հետևանքով ընկերության կողմից տվյալ գործարքի գծով պակաս ԱԱՀ է հաշվարկվել 12.355.342 դրամ:

Տվյալ դեպքում, ընկերությանը սեփականության իրավունքով իրեն պատկանող ք.Երևան, Ագաթանգեղոսի 7 շենք 305 հասցեում գտնվող տարածքը (այսուհետ նաև Տարածք), որի ընդհանուր մակերեսը կազմում է 112.2 քմ, 2014 թվականի հոկտեմբեր ամսին վաճառվել է 24.600.000 դրամով, այն դեպքում, երբ Տարածքն ընկերությունը ձեռք է բերել 1997 թվականի օգոստոսի 5-ին՝ 33.836.155 դրամով:

Չնայած նրան, որ ընկերության կողմից Տարածքը վաճառվել է կադաստրային արժեքից բարձր գնով, սակայն առկա փաստական հանգամանքները, այն է՝ Տարածքը 33.836.155 դրամով ձեռք բերվելու և 24.600.000 դրամով վաճառվելու, Տարածքը ձեռք բերվելու և օտարվելու միջև ընկած ժամանակահատվածում անշարժ գույքի գների աճը, ինչպես նաև վերոնշյալ տեղեկատվությունը վկայում են այն մասին, որ ընկերության կողմից խախտվել են «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 8-րդ հոդվածի 6-րդ կետի պահանջները:

Միևնույն ժամանակ Հանձնաժողովը հարկ է համարում անդրադառնալ «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 8-րդ հոդվածի 6-րդ կետի դրույթների կիրառման համար անհրաժեշտ պայմանների առկայության հարցին: Այսպես, «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 8-րդ հոդվածի 6-րդ կետի համաձայն. «ԱԱՀ-ով հարկվող շրջանառությունը (հարկման բազան) որոշվում է հետևյալ կարգով,

6) ապրանքների անհատույց մատակարարման, ծառայությունների անհատույց մատուցման, ինչպես նաև այն դեպքում, երբ դրանց դիմաց տվյալ գործարքների (գործառնությունների) համար սովորականի համեմատ կիրառվում են գործարքի իրական արժեքից 20 և ավելի տոկոսով ցածր գներ (մասնակի հատուցում), հարկման օբյեկտ է համարվում այդպիսի կամ նույնանման գործարքների համար համեմատելի հանգամանքներում որպես հարկվող շրջանառություն ընդունվող՝ սույն օրենքին համապատասխան որոշվող մեծության (գործարքի արժեքի, վճարի վարձատրության, պարզևի կամ այլ դրամական հատուցման մեծության), իսկ դրա բացակայության դեպքում՝ համանման պայմաններում գործող այլ հարկ վճարողի կողմից համեմատելի

հանգամանքներում նույնանման գործարքների համար սովորաբար որպես հարկման օբյեկտ ընդունվող մեծության (գործարքի իրական արժեքի) 80 տոկոսը կազմող մեծությունը»:

Քննարկվող դեպքում Տարածքի օտարման գործարքից հարկվող օբյեկտը որոշելիս, որպես ելակետային տվյալ հիմք են ընդունվել ոչ թե այդպիսի կամ նույնանման գործարքների համար համեմատելի հանգամանքներում որպես հարկվող շրջանառություն ընդունվող մեծությունները, այլ՝ անշարժ գույքի գնահատմամբ զբաղվող ընկերությունների կողմից նմանատիպ տարածքների շուկայական արժեքի վերաբերյալ տրամադրված տվյալները, ինչը, Հանձնաժողովի համոզմամբ, չի բխում վերոգրյալ իրավանորմի դրույթներից:

Ելնելով վերոգրյալից՝ Հանձնաժողովը եզրակացնում է, որ անհրաժեշտ է ընկերությունում իրականացնել բյուջեի հետ փոխհարաբերությունների ճշտության վերստուգում՝ Ակտով արձանագրված խախտումները ՀՀ օրենսդրությամբ սահմանված կարգով հաշվարկելու և գանձման առաջադրելու համար:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի և «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի, ինչպես նաև «Հայաստանի Հանրապետությունում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 5-րդ հոդվածի ը) կետի, 11-րդ հոդվածի 3-րդ կետի պահանջներով հանձնաժողովը

ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Է՝

1. Չեղյալ համարել ՀՀ ՖՆ Կենտրոնի ՀՏ 29.12.2015 թ-ի թիվ 5012546 ակտը:
2. Միջնորդություն ներկայացնել ՀՀ ֆինանսների նախարարին՝ «Աստղածոր» ՍՊԸ-ում բյուջեի հետ փոխհարաբերությունների և հարկային մարմնի կողմից վերահսկվող ՀՀ օրենսդրության առանձին պահանջների կատարման ճշտության վերստուգում կատարելու համար:

Սույն որոշմանը չհամաձայնվելու դեպքում այն ուժի մեջ մտնելու օրվանից երկու ամսվա ընթացքում կարող է բողոքարկվել տեսչական մարմինների միասնական բողոքարկման հանձնաժողով կամ ՀՀ վարչական դատարան:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ